

Josef Mikyska - útočník s tenisovým úderem

Opора hokejových dorostenců Bílých Tygrů Liberec pomýšlí na kariéru v NHL

O tom, jak je těžké prosadit se v obrovské konkurenci českých hokejistů, ví dobře i šestnáctiletý liberecký střední útočník Josef Mikyska. I přes svůj nesporný talent se člen staršího dorostu klubu Bílých Tygrů musí rvát o místo na soupisce v každém zápase. Bere to však jako způsob, jak se stále zlepšovat, aby si zároveň splnil i svůj největší sen – zahrát si slavnou zámořskou NHL. Nejdříve však poměří síly s nejlepšími evropskými týmy.

Ne náhodou je jeho sportovním vzorem Patrick Kane, pravé křídlo týmu Chicago Blackhawks. „Je to také mladý hráč, který se dostal přes draft do NHL. Je tam třetí sezónu a už vyhrál Stanley Cup. To by se líbilo i mně,“ rozmýšlí o svých velkých plánech Josef Mikyska.

Dostat se do zámořské soutěže však zatím vidí jako vzdálenější metu. Nejdříve by se rád probojoval do seniorského kádru Bílých Tygrů. O NHL chce intenzivněji přemýšlet za dva-tři roky. „Bude období draftů, agenti budou jezdit pozorovat hráče a já bych chtěl být jedním z těch oslovených. Jen talent ale nestačí, samozřejmě na sobě musím stále hodně pracovat a věřit si. Svůj sen mám, ale neznamená to, že bych za každou cenu z Liberce odcházel. To ne, jsem tu moc rád,“ doplňuje postavou nevysoký hráč (172 cm, 68 kg).

Led střídá antuka

Jeho velké nadšení však nesdílí rodiče, kteří by Josefa nejprve rádi viděli dokončit střední školu. Jinak ho však v jeho kariéře stoprocentně podporují. Byl to právě otec, který ho k lednímu hokeji přivedl. „Prý jsem se jako malý chtěl pořád chodit dívat na stadion, jak kluci hrají. Tak mě táta naučil bruslit a začal jsem také hrát,“ vzpomíná na své začátky Josef, který si na brusle poprvé stoupl ve třech letech. Jak ale sám přiznává, začátky byly velmi těžké hlavně kvůli jeho nevyzrálosti. „Když jsem začínal, hrál jsem hodně na sebe, vztekal jsem se. Proto mě dal táta v osmi letech i na tenis jako doplňkový sport. A tam jsem se zklidnil a naučil se toleranci,“ říká mladý sportovec, jenž si přechod z individuálního sportu na led vždy užívá a o to víc se těší na kolektiv.

Tenisu se však věnuje i nadále, a když není hokejová sezóna, hraje ho v severočeském přeboru. „Na jaře o víkendech hrají tenisové zápasy a trénuji tak jednou týdně. Když je od hokeje volno, tak třeba i každý den,“ popisuje rozdělení svých aktivit. Od července pak přichází na řadu hokej a k tenisu se opět vrací až další jaro. Pokud by si však měl vybrat, jednoznačně by zvítězil lední hokej.

Užívá si, když může vyjet na led a střílet góly. Však to má také v popisu práce. „*Jsem útočník a mým úkolem je rozhodovat zápasy. Ne vždy se to povede nejlépe, ale snažím se,*“ uznává. I proto si vypomáhá několika rituály, které však z pověřivosti nechce prozrazovat. V jednom případě ale udělal výjimku. Prozradil, že vždy chodí z kabiny jako poslední. „*Poslední dobou to však vždy nefungovalo, protože jsme několik zápasů nevyhráli, takže jsem uvažoval o změně tohoto rituálu,*“ směje se.

Kamarádi i rivalové

V týmu naštěstí i ve chvílích nezdaru panuje přátelská atmosféra, i když trochu zkombinovaná se vzájemnou rivalitou. „*S kluky se vídáme i mimo led, jsme kamarádi. Žádné rvačky a nic podobného u nás není. Ale je jasné, že se při hře po očku sledujeme a hodnotíme, kdo je lepší,*“ vysvětluje Josef s tím, že při hře jsou jedna parta, která táhne za jeden provaz.

Ví, že je potřeba stále na sobě pracovat a zlepšovat se. Sám přiznává, že dříve tréninky trochu šidil, ale s postupujícím věkem do něj dává všechno. „*Dřív jsem tolik makat nechtěl, ale teď už to mám v hlavě srovnané a vím, že musím jet na doraz, abych byl stále lepší,*“ uznává. Sám sebe by kladně ohodnotil za práci s pukem i za schopnost dobře přečíst hru. Své rezervy však vidí v bruslení. „*Dá se říci, že na ledě jsem jedním ze stěžejních hráčů, chodím hodně na přesilovky,*“ pochvaluje si, ale v zápětí dodává, že jeho dobré výkony jsou i zásluhou skvělé spolupráce s útočníkem Matějem Psotou, se kterým si výborně rozumí.

Láska v přípravném procesu

Přestože má jeho sportovní život jasný řád, školu ani zájmy Josef nezanedbává. Tříhodinové tréninky mu začínají až v odpoledních hodinách, takže do školy - Střední školy strojí, stavební a dopravní v Liberci - musí chodit jako každý jiný středoškolský student. „*Je to běžná docházka, nemám žádný individuální plán, ale zvládám to,*“ říká Josef, kterého nejvíc baví dopravní zeměpis, doprava a přeprava. Co by však klidně oželel, je matematika. Kromě spolužáků ve škole je to paradoxně i učitel neoblíbené matematiky, který sleduje Josefovou kariéru a zajímá se o jeho úspěchy. „*Spolužáci se chodí dívat na zápasy, když je čas. Stejně tak i rodina. Za to jsem moc rád,*“ pochvaluje si.

A podporuje ho z tribuny i nějaká vyvolená slečna? „*Teď nikoho nemám, ale pracuje se na tom,*“ směje se Josef, který věří, že snad již brzy jeho oficiální přítelkyně bude chápat jeho sportovní nasazení. „*Ona je vlastně taky ráda, že se nevidíme každý den a o to víc se na sebe těšíme. Tak snad to dopadne dobře,*“ plánuje si svůj osobní život. Kromě těchto typicky teenagerovských „starostí“ si

ve volném čase rád kdykoliv zahraje milovaný tenis, zajde si do bazénu nebo posilovny, sejde se s kamarády, či surfuje po internetu. Anebo po náročném dni úplně nejráději jen tak relaxuje.

V areně jako doma

Uvědomuje si, že konkurence v ledním hokeji i v samotném týmu je obrovská a musí doslova bojovat o své jméno na soupisce při každém zápase. Jednou z takových soupisek, kde by rád své jméno viděl, je ta na nadcházející evropské olympiádě mládeže do 18 let (EYOWF), která se v únoru 2011 uskuteční v Libereckém kraji.

„Udělám všechno pro to, abych na EYOWF startoval. Musím však o to víc na sobě zapracovat a snažit se,“ říká rozhodně. Celý turnaj v ledním hokeji se během evropské olympiády odehraje v liberecké Tipsport areně, která je i základnou Josefova týmu HC Bílí Tygři Liberec. Přesto tuší, že při této významné sportovní akci pro celou Evropu to bude zcela jiné prostředí, než na jaký je zvyklý. *„Kdybych se podíval na halu plnou lidí a hlavně pak domácí fanoušky, myslím, že trochu nervózní bych asi byl. Bude to určitě jiná atmosféra než na našich ligových zápasech. Ale po prvním hvizdu už bych se soustředil jen na hokej a užíval si hru,“* představuje si Josef.

Na EYOWF 2011 se do hokejového turnaje přihlásilo celkem šest týmů. Kromě České republiky jsou to hokejisté z Ruska, Finska, Slovenska, Švýcarska a Lotyšska. A co říká mladý útočník na tuto šestici konkurentů? *„Myslím, že na evropské špičce jsou nyní Švédové, kteří ale startovat nebudou, takže bych favorizoval Rusy. Ale hodně se herně zvedají i Švýcaři,“* vypočítává. Čeští hráči však podle jeho názoru také nejsou bez šance. Příkladem je zlatý úspěch české hokejové výpravy na EYOWF 2005 ve Švýcarsku. Běžnou součástí jeho tréninku jsou i videa ze zahraničních zápasů a studování hry.

„Čeští hokejisté jsou obecně velmi chytří hráči. To je naše výhoda, kterou bychom mohli ostatní týmy i přehrát,“ přeje si Josef, pro něhož by byla účast na evropské olympiádě mládeže doposud největším vrcholem kariéry. *„Já na ty největší úspěchy zatím ještě čekám,“* uzavírá skromně mladý hokejista, který se ovšem může pyšnit titulem nejproduktivnějšího hráče svého klubu uplynulé sezóny poté, co zvítězil v kanadském bodování staršího dorostu.

Vizitka:

Josef Mikyska

Datum narození: 12. 7. 1994

Bydliště: Frýdlant

Povolání: student Střední školy strojní, stavební a dopravní v Liberci

Disciplína: lední hokej

Místo v sestavě: střední útočník

Číslo na dresu: 14

Držení hole: levá strana

Trenér: Jan Zachrla, Martin Knap

Klub: HC Bílí Tygři Liberec

Vzor: Patrick Kane

E U R O P E A N Y O U T H O L Y M P I C W I N T E R F E S T I V A L 2 0 1 1

EYOWF 2011 | Organising Committee | Masarykova 457/4 | 460 01 Liberec | Czech Republic | phone: +420 484 840 235 | info@eyowf2011.cz | www.eyowf2011.cz